

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 46

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

13 Φεβρουαρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 046/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* . . . . .

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 046/02

Υπόθεση C-492/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Essent Belgium NV* κατά *Vlaams Gewest, Inter-Energa* κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Περιφερειακές ρυθμίσεις που επιβάλλουν δωρεάν διανομή, στα ευρισκόμενα στην οικεία περιφέρεια δίκτυα, της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας — Διαφοροποίηση αναλόγως της προελεύσεως της πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρα 28 και 30 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 2001/77/ΕΚ — Άρθρα 3 και 4 — Εθνικοί μηχανισμοί στηρίξεως της παραγωγής πράσινης ενέργειας — Οδηγία 2003/54/ΕΚ — Άρθρα 3 και 20 — Οδηγία 96/92/ΕΚ — Άρθρα 3 και 16 — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Πρόσβαση στα δίκτυα διανομής υπό αμερόληπτους όρους τιμολογήσεως — Υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας — Μη αναλογικότητα) . . . . .

2

2017/C 046/03

Υπόθεση C-171/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του *Hoge Raad der Nederlanden* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Connexxion Taxi Services BV* κατά *Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV* (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/ΕΚ — Άρθρο 45, παράγραφος 2 — Προσωπική κατάσταση του υποψηφίου ή του προσφέροντος — Προαιρετικοί λόγοι αποκλεισμού — Σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα μεμονωμένη εξέταση κάθε περιπτώσεως, κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας — Αποφάσεις των αναδευτουσών αρχών — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Δικαστικός έλεγχος) . . . . .

3

EL

2017/C 046/04	Υπόθεση C-238/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche [Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές — Χορήγηση στους σπουδαστές που δεν διαμένουν στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι είναι τέκνα εργαζομένων οι οποίοι απασχολήθηκαν ή άσκησαν την επαγγελματική τους δραστηριότητα εντός του εν λόγω κράτους μέλους επί τουλάχιστον πέντε έτη αδιαλείπτως — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Δικαιολόγηση — Σκοπός αυξήσεως του ποσοστού των κατοίκων που είναι πτυχιούχοι ανωτάτης εκπαίδευσεως — Πρόσφορος χαρακτηρισμός — Αναλογικότητα]	4
2017/C 046/05	Υπόθεση C-256/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrhovno sodišče της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Drago Nemes κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2000/35/ΕΚ — Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» — Έννοια της «επιχειρήσεως» — Ανώτατο ύψος των τόκων υπερημερίας)	4
2017/C 046/06	Υπόθεση C-378/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση της Commissione Tributaria Regionale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mercedes Benz Italia SpA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Πεδίο εφαρμογής — Εφαρμογή αναλογίας εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας που επιβάρυνε την απόκτηση του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τον υποκείμενο στον φόρο — Παρεπόμενες πράξεις — Χρησιμοποίηση του κύκλου εργασιών ως δείκτη)	5
2017/C 046/07	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-401/15 έως C-403/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Δικαιώματα των εργαζομένων — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα — Οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές — Προϋπόθεση υπάρξεως δεσμού γονέα-τέκνου — Έννοια του «τέκνου» — Τέκνο του συζύγου ή του καταχωρισμένου συντρόφου — Συμβολή στη συντήρηση του εν λόγω τέκνου)	6
2017/C 046/08	Υπόθεση C-558/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal da Relação do Porto (εφετείο του Πόρτο) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alberto José Vieira de Azevedo κ.λπ. κατά CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel, (Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και έλεγχος της υποχρέωσης ασφαλίσεως της ευθύνης αυτής — Οδηγία 2000/26/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 5 — Ασφαλιστική επιχείρηση — Αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών — Επαρκείς εξουσίες αντιπροσωπεύσεως — Παθητική νομιμοποίηση ενώπιον των δικαστηρίων)	7
2017/C 046/09	Υπόθεση C-577/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — SV Capital OÜ κατά Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ), Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Αίτημα για διεξαγωγή έρευνας σε βάρος της εσθονικής και της φινλανδικής εποπτικής αρχής του χρηματοπιστωτικού τομέα — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (ΕΑΤ) — Απόφαση του συμβουλίου προσφυγών των ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών — Κανονισμός (ΕΕ) 1093/2010 — Άρθρα 17 και 60 — Συμβούλιο προσφυγών — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Συγγνωστή πλάνη]	7
2017/C 046/10	Υπόθεση C-644/15 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών — Τομέας των σπυροκηπευτικών — Άρθρο 103ε — Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που χορηγήθηκε στις οργανώσεις παραγωγών στον τομέα των σπυροκηπευτικών — Κανονισμός (ΕΚ) 1580/2007 — Άρθρο 97 — Απόφαση της Επιτροπής περί επιστροφής από την Ευρωπαϊκή Ένωση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε από την Ουγγαρία στις οργανώσεις παραγωγών]	8

2017/C 046/11	Υπόθεση C-667/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Loterie Nationale — Nationale Loterij NV van publiek recht κατά Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων έναντι των καταναλωτών — Παραπλανητική εμπορική πρακτική — Πυραμιδωτό σύστημα πωλήσεων — Συμμετοχές τις οποίες καταβάλλουν τα νέα μέλη και αντιπαροχές τις οποίες λαμβάνουν τα υπάρχοντα μέλη — Έμμεση οικονομική σχέση)	8
2017/C 046/12	Υπόθεση C-700/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LEK Farmaceutvska Družba d.d. κατά Republika Slovenija (Προδικαστική παραπομπή — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Συμπληρώματα διατροφής που εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 2106 — Δραστική ουσία ως βασικό συστατικό — Ενδεχόμενη κατάταξη στο κεφάλαιο 30 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Παρουσίαση και διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων ως φαρμάκων)	9
2017/C 046/13	Υπόθεση C-412/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2016 η Ice Mountain Ibiza, S.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-5/15, Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Υπόθεση C-413/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2016 η Ice Mountain Ibiza, S.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-6/15, Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Υπόθεση C-554/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 31 Οκτωβρίου 2016 — EP Agrarhandel GmbH κατά Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Υπόθεση C-562/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις 7 Νοεμβρίου 2016 — Peter Roßnagel, Alexandre Schröter κατά TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Υπόθεση C-585/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία) στις 18 Νοεμβρίου 2016 — Serin Alheto κατά Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	14
2017/C 046/18	Υπόθεση C-621/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-353/14 και T-17/15, Ιταλία κατά Επιτροπής	16
2017/C 046/19	Υπόθεση C-633/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sø- og Handelsretten (Δανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2016, Ernst & Young P/S κατά Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Υπόθεση C-636/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Ισπανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2016 — Wilber López Pastuzano κατά Delegación del Gobierno Central en Navarra	18

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 046/21	Υπόθεση T-713/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2016 — IPSO κατά ΕΚΤ (ΕΚΤ — Προσωπικό της ΕΚΤ — Προσωρινά απασχολούμενοι — Όριο μέγιστης επιτρεπόμενης διάρκειας απασχόλησης για τον ίδιο προσωρινά απασχολούμενο — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Προϋπόθεση να αφορά τον ενδιαφερόμενο άμεσα και ατομικά — Έννομο συμφέρον — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Περίπτωση όπου δεν προηγήθηκε ενημέρωση της προσφεύγουσας συνδικαλιστικής οργάνωσης, ούτε διαβούλευση με αυτήν — Εξωσυμβατική ευθύνη)	19
2017/C 046/22	Υπόθεση T-833/16: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Νοεμβρίου 2016 — Karp κατά Κοινοβουλίου	19

2017/C 046/23	Υπόθεση T-858/16: Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2016 — Dow Corning και Dow Corning Europe κατά Επιτροπής	20
2017/C 046/24	Υπόθεση T-867/16: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Nomacorc κατά Επιτροπής	21
2017/C 046/25	Υπόθεση T-874/16: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2016 — RA κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	22
2017/C 046/26	Υπόθεση T-875/16: Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2016 — Falcon Technologies International κατά Επιτροπής	23
2017/C 046/27	Υπόθεση T-881/16: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — HJ κατά EMA	24
2017/C 046/28	Υπόθεση T-882/16: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Sipral World κατά EUIPO — La Dolfina (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Υπόθεση T-893/16: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — Xiaomi κατά EUIPO — Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Υπόθεση T-894/16: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — Air France κατά Επιτροπής	26
2017/C 046/31	Υπόθεση T-895/16: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2016 — Toontrack Music AB κατά EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)	27
2017/C 046/32	Υπόθεση T-908/16: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Starbucks (HK) κατά EUIPO — Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Υπόθεση T-916/16: Προσφυγή-αγωγή της 28ης Δεκεμβρίου 2016 — Winkler κατά Επιτροπής	28

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 046/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 38 της 6.2.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 30 της 30.1.2017

EE C 22 της 23.1.2017

EE C 14 της 16.1.2017

EE C 6 της 9.1.2017

EE C 475 της 19.12.2016

EE C 462 της 12.12.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 29ης Σεπτεμβρίου 2016 [αίτηση του *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — *Essent Belgium NV* κατά *Vlaams Gewest, Inter-Energa κ.λπ.*

(Υπόθεση C-492/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιφερειακές ρυθμίσεις που επιβάλλουν δωρεάν διανομή, στα ευρισκόμενα στην οικεία περιφέρεια δίκτυα, της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας — Διαφοροποίηση αναλόγως της προελεύσεως της πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας — Άρθρα 28 και 30 ΕΚ — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 2001/77/ΕΚ — Άρθρα 3 και 4 — Εθνικοί μηχανισμοί στηρίξεως της παραγωγής πράσινης ενέργειας — Οδηγία 2003/54/ΕΚ — Άρθρα 3 και 20 — Οδηγία 96/92/ΕΚ — Άρθρα 3 και 16 — Εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας — Πρόσβαση στα δίκτυα διανομής υπό αμερόληπτους όρους τιμολογήσεως — Υποχρεώσεις παροχής υπηρεσιών κοινής ωφέλειας — Μη αναλογικότητα)

(2017/C 046/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Essent Belgium NV

κατά

Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

παρασιταμένων των: *Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA*

Διατακτικό

Οι διατάξεις των άρθρων 28 και 30 ΕΚ, καθώς και του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 8, του άρθρου 20, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και την κατάργηση της οδηγίας 96/92/ΕΚ, του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, και του άρθρου 16 της οδηγίας 96/92/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, και των άρθρων 3 και 4 της οδηγίας 2001/77/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, εξεταζόμενες από κοινού, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε κανονιστικές ρυθμίσεις, όπως η *besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001* (απόφαση της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως για την τροποποίηση της αποφάσεως της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως της 28ης Σεπτεμβρίου 2001), της 4ης Απριλίου 2003, και η *besluit van de vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen* (απόφαση της Φλαμανδικής Κυβερνήσεως σχετικά με την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας), της 5ης Μαρτίου 2004, οι

οποίες επιβάλλουν καθεστώς δωρεάν διανομής της πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας στα ευρισκόμενα στην οικεία περιφέρεια δίκτυα διανομής, ενώ περιορίζουν παράλληλα το πλεονέκτημα του καθεστώτος αυτού, όσον αφορά την πρώτη απόφαση, στην πράσινη μόνον ηλεκτρική ενέργεια που διοχετεύεται απευθείας στα εν λόγω δίκτυα διανομής από εγκαταστάσεις παραγωγής και, όσον αφορά τη δεύτερη απόφαση, στην πράσινη μόνον ηλεκτρική ενέργεια που διοχετεύεται απευθείας από τέτοιες εγκαταστάσεις σε δίκτυα διανομής που ευρίσκονται εντός του κράτους μέλους στο οποίο ανήκει η εν λόγω περιφέρεια.

(¹) EE C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Connexxion Taxi Services BV κατά Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Υπόθεση C-171/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Οδηγία 2004/18/EK — Άρθρο 45, παράγραφος 2 — Προσωπική κατάσταση του υποψηφίου ή του προσφέροντος — Προαιρετικοί λόγοι αποκλεισμού — Σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα — Εθνική ρύθμιση προβλέπουσα μεμονωμένη εξέταση κάθε περιπτώσεως, κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας — Αποφάσεις των αναθέτουσών αρχών — Οδηγία 89/665/ΕΟΚ — Δικαστικός έλεγχος)

(2017/C 046/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Connexxion Taxi Services BV

κατά

Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Διατακτικό

- 1) Το δίκαιο της Ένωσης, ειδικότερα δε το άρθρο 45, παράγραφος 2, της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, δεν αποκλείει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία υποχρεώνει την αναθέτουσα αρχή να εξετάζει, κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας, αν επιβάλλεται πράγματι ο αποκλεισμός, από δημόσια σύμβαση, υποψηφίου ο οποίος έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα.
- 2) Οι διατάξεις της οδηγίας 2004/18, ιδίως δε οι διατάξεις του άρθρου 2 και του παραρτήματος VII Α, σημείο 17, της οδηγίας αυτής, υπό το πρίσμα της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και της συνακόλουθης υποχρεώσεως διαφάνειας, έχουν την έννοια ότι αποκλείουν τη δυνατότητα της αναθέτουσας αρχής να αποφασίζει την ανάθεση δημόσιας συμβάσεως σε προσφέροντα ο οποίος διέπραξε σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα για τον λόγο ότι ο αποκλεισμός του εν λόγω προσφέροντος από τη διαδικασία του διαγωνισμού προσκρούει στην αρχή της αναλογικότητας, όταν, σύμφωνα με τους όρους του διαγωνισμού αυτού, προσφέρων που έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα αποκλείεται οπωσδήποτε χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η αναλογικός ή μη χαρακτήρας της κυρώσεως αυτής.

(¹) EE C 213 της 29.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal administratif (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Υπόθεση C-238/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα — Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές — Χορήγηση στους σπουδαστές που δεν διαμένουν στην επικράτεια του οικείου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι είναι τέκνα εργαζομένων οι οποίοι απασχολήθηκαν ή άσκησαν την επαγγελματική τους δραστηριότητα εντός του εν λόγω κράτους μέλους επί τουλάχιστον πέντε έτη αδιαλείπτως — Έμμεση δυσμενής διάκριση — Δικαιολόγηση — Σκοπός αυξήσεως του ποσοστού των κατοίκων που είναι πτυχιούχοι ανωτάτης εκπαίδευσως — Πρόσφορος χαρακτήρας — Αναλογικότητα]

(2017/C 046/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

κατά

Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε νομοθεσία κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία εξαρτά τη χορήγηση οικονομικού βοηθήματος για ανώτατες σπουδές στους σπουδαστές που δεν διαμένουν στην ημεδαπή από την προϋπόθεση ότι ο ένας τουλάχιστον εκ των γονέων τους έχει εργαστεί στο εν λόγω κράτος μέλος επί τουλάχιστον πέντε έτη αδιαλείπτως κατά το χρονικό σημείο υποβολής της αιτήσεως για οικονομικό βοήθημα, αλλά δεν προβλέπει την εν λόγω προϋπόθεση για τους σπουδαστές που διαμένουν στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους, με σκοπό να συντελέσει στην αύξηση του ποσοστού των πτυχιούχων ανωτάτης εκπαίδευσως μεταξύ των κατοίκων του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 254 της 3.8.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrhovno sodišče της Δημοκρατίας της Σλοβενίας (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Drago Nemec κατά Δημοκρατίας της Σλοβενίας

(Υπόθεση C-256/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2000/35/ΕΚ — Καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε πριν από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Σλοβενίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «εμπορικής συναλλαγής» — Έννοια της «επιχειρήσεως» — Ανώτατο ύψος των τόκων υπερημερίας)

(2017/C 046/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče της Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Drago Nemeč

κατά

Δημοκρατίας της Σλοβενίας

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας 2000/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 2000, για την καταπολέμηση των καθυστερήσεων πληρωμών στις εμπορικές συναλλαγές, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι κάτοχος άδειας ασκήσεως δραστηριότητας ως ανεξάρτητος βιοτέχνης πρέπει να θεωρηθεί «επιχείρηση» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, με αποτέλεσμα η συναλλαγή που πραγματοποιεί με τρίτον να αποτελεί «εμπορική συναλλαγή» υπό την έννοια της ίδιας διατάξεως, αν η συναλλαγή αυτή, παρότι δεν εμπίπτει στις δραστηριότητες στις οποίες αναφέρεται η εν λόγω άδεια, εντάσσεται πάντως στο πλαίσιο της ασκήσεως ανεξάρτητης οικονομικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας διαρθρωμένης και διαρκούς, εναπόκειται δε στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει το ζήτημα αυτό, λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως.
- 2) Η οδηγία 2000/35 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει εθνική ρύθμιση, όπως το άρθρο 376 του *Obligacijski zakonik* (ενοχικού κώδικα), η οποία προβλέπει ότι οι ληξιπρόθεσμοι αλλά μη καταβληθέντες τόκοι υπερημερίας παύουν να τρέχουν εφόσον το ποσό τους ανέλθει στο ποσό του κεφαλαίου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση της Commissione Tributaria Regionale di Roma (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Mercedes Benz Italia SpA κατά Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Υπόθεση C-378/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Πεδίο εφαρμογής — Εφαρμογή αναλογίας εκπτώσεως του φόρου προστιθεμένης αξίας που επιβάρυνε την απόκτηση του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που χρησιμοποιούνται από τον υποκείμενο στον φόρο — Παρεπόμενες πράξεις — Χρησιμοποίηση του κύκλου εργασιών ως δείκτη)

(2017/C 046/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Mercedes Benz Italia SpA

κατά

Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία, το άρθρο 17, παράγραφος 5, τρίτο εδάφιο, στοιχείο δ', και το άρθρο 19 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση και σε εθνική πρακτική, όπως οι επίμαχες στην υπόθεση της κύριας δίκης, οι οποίες επιβάλλουν σε υποκείμενο στον φόρο:

- την υποχρέωση εφαρμογής επί του συνόλου των αγαθών και υπηρεσιών που αυτός έχει αποκτήσει αναλογίας εκπτώσεως βασιζομένης στον κύκλο εργασιών, χωρίς να προβλέπουν μέθοδο υπολογισμού βασιζόμενη στη φύση και στον πραγματικό προορισμό εκάστου των αγαθών και εκάστης των υπηρεσιών που αποκτήθηκαν και αντικατοπτρίζουσα αντικειμενικώς το πραγματικό μέρος των δαπανών που είναι καταλογιστέο σε εκάστη των φορολογούμενων και μη φορολογούμενων δραστηριοτήτων, και

- την υποχρέωση αναφοράς στη σύνθεση του κύκλου εργασιών του για τον προσδιορισμό των πράξεων που δύνανται να χαρακτηρισθούν «παρεπόμενες», υπό τον όρον ότι κατά τη σχετική αξιολόγηση λαμβάνονται ομοίως υπόψη η σχέση των πράξεων αυτών με τις φορολογούμενες δραστηριότητες του εν λόγω υποκειμένου στον φόρο και, ενδεχομένως, ο βαθμός κατά τον οποίον οι πράξεις αυτές συνεπάγονται χρησιμοποίηση αγαθών και υπηρεσιών για τα οποία οφείλεται ΦΠΑ.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Cour administrative (Λουξεμβούργο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) κατά Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-401/15 έως C-403/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Δικαιώματα των εργαζομένων — Ίση μεταχείριση — Κοινωνικά πλεονεκτήματα — Οικονομικό βοήθημα για ανώτατες σπουδές — Προϋπόθεση υπάρξεως δεσμού γονέα-τέκνου — Έννοια του «τέκνου» — Τέκνο του συζύγου ή του καταχωρισμένου συντρόφου — Συμβολή στη συντήρηση του εν λόγω τέκνου)

(2017/C 046/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour administrative

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

κατά

Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche

Διατακτικό

Το άρθρο 45 ΣΛΕΕ και το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης, έχουν την έννοια ότι με τον όρο «τέκνο μεθοριακού εργαζομένου», το οποίο δύναται να απολαύει εμμέσως των κοινωνικών πλεονεκτημάτων που προβλέπει η διάταξη αυτή, όπως είναι η χρηματοδότηση σπουδών την οποία παρέχει κράτος μέλος στα παιδιά των εργαζομένων που ασκούν ή άσκησαν τη δραστηριότητά τους στο κράτος αυτό, δεν νοείται μόνον το τέκνο το οποίο συνδέεται με τον εργαζόμενο αυτόν με δεσμό γονέα-τέκνου, αλλά επίσης το τέκνο του συζύγου ή του καταχωρισμένου συντρόφου του εν λόγω εργαζομένου, εφόσον ο εν λόγω εργαζόμενος συντηρεί το τέκνο αυτό. Η τελευταία ως άνω απαίτηση προκύπτει από πραγματική κατάσταση, την οποία εναπόκειται στη διοίκηση και, εν ανάγκη, στον εθνικό δικαστή να εκτιμήσει, χωρίς να χρειάζεται να προσδιοριστούν οι λόγοι αυτής της συμβολής ή να αποτιμηθεί το ακριβές ύψος της.

(¹) EE C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Tribunal da Relação do Porto (εφετείο του Πόρτο) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alberto José Vieira de Azevedo κ.λπ. κατά CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel,

(Υπόθεση C-558/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και έλεγχος της υποχρέωσης ασφαλίσεως της ευθύνης αυτής — Οδηγία 2000/26/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 5 — Ασφαλιστική επιχείρηση — Αντιπρόσωπος για τον διακανονισμό των ζημιών — Επαρκείς εξουσίες αντιπροσωπεύσεως — Παθητική νομιμοποίηση ενώπιον των δικαστηρίων)

(2017/C 046/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

κατά

CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Garantia Automóvel

παρισταμένου του: Instituto de Seguros de Portugal — Fundo de Acidentes de Trabalho

Διατακτικό

Το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Μαΐου 2000, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ του Συμβουλίου (τέταρτη οδηγία ασφάλισης αυτοκινήτων), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη να προβλέπουν ότι ο επιφορτισμένος, δυνάμει του άρθρου αυτού, με τον διακανονισμό των ζημιών αντιπρόσωπος μπορεί να ενάγεται ο ίδιος, αντί της ασφαλιστικής επιχείρησης την οποία εκπροσωπεί, ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου το οποίο επιλαμβάνεται αγωγής αποζημιώσεως ασκουμένης από ζημιωθέντα εμπύκτοντα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 1 της οδηγίας 2000/26, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2005/14.

⁽¹⁾ EE C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — SV Capital OÜ κατά Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (EAT), Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-577/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση ανατρέσεως — Αίτημα για διεξαγωγή έρευνας σε βάρος της εσθονικής και της φινλανδικής εποπτικής αρχής του χρηματοπιστωτικού τομέα — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών (EAT) — Απόφαση του συμβουλίου προσφυγών των ευρωπαϊκών εποπτικών αρχών — Κανονισμός (ΕΕ) 1093/2010 — Άρθρα 17 και 60 — Συμβούλιο προσφυγών — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Συγγνωστή πλάνη]

(2017/C 046/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: SV Capital OÜ (εκπρόσωπος: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Λοιποί διάδικοι στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT) (εκπρόσωποι: J. Overett Somnier και Z. J. Giotaki, επικουρούμενοι από F. Tuyschaever, advocaat), Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls και K.-P. Wojcik)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Η SV Capital OÜ φέρει τα δικαστικά της έξοδα και καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Αρχή Τραπεζών (EAT).
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 16 της 18.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ουγγαρία κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-644/15 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1234/2007 — Κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών — Τομέας των σπωροκηπευτικών — Άρθρο 103ε — Εθνική χρηματοδοτική συνδρομή που χορηγήθηκε στις οργανώσεις παραγωγών στον τομέα των σπωροκηπευτικών — Κανονισμός (ΕΚ) 1580/2007 — Άρθρο 97 — Απόφαση της Επιτροπής περί επιστροφής από την Ευρωπαϊκή Ένωση της εθνικής χρηματοδοτικής συνδρομής που χορηγήθηκε από την Ουγγαρία στις οργανώσεις παραγωγών]

(2017/C 046/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: Z. Fehér και E. E. Stebestyén)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και B. Béres)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ουγγαρία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 27 της 25.1.2016

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Loterie Nationale — Nationale Loterij NV van publiek recht κατά Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Υπόθεση C-667/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων έναντι των καταναλωτών — Παραπλανητική εμπορική πρακτική — Πυραμιδωτό σύστημα πωλήσεων — Συμμετοχές τις οποίες καταβάλλουν τα νέα μέλη και αντιπαροχές τις οποίες λαμβάνουν τα υπάρχοντα μέλη — Έμμεση οικονομική σχέση)

(2017/C 046/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Loterie Nationale — Nationale Loterij NV van publiek recht

κατά

Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Διατακτικό

Το παράρτημα I, σημείο 14, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή επιτρέπει να χαρακτηριστεί μια εμπορική πρακτική ως «πυραμιδωτό σύστημα πωλήσεων» ακόμη και στην περίπτωση που υφίσταται μόνον έμμεση σχέση μεταξύ των συμμετοχών τις οποίες καταβάλλουν τα νέα μέλη ενός τέτοιου συστήματος και των αντιπροσώπων τις οποίες λαμβάνουν τα υπάρχοντα μέλη.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LEK Farmaceutvska Družba d.d. κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-700/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κατάταξη των εμπορευμάτων — Συμπληρώματα διατροφής που εμπίπτουν στη δασμολογική κλάση 2106 — Δραστική ουσία ως βασικό συστατικό — Ενδεχόμενη κατάταξη στο κεφάλαιο 30 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας — Παρουσίαση και διάθεση στο εμπόριο των προϊόντων ως φαρμάκων)

(2017/C 046/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LEK Farmaceutvska Družba d.d.

κατά

Republika Slovenija

Διατακτικό

- 1) Η κλάση 3004 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το Κοινό Δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1006/2011 της Επιτροπής, της 27ης Σεπτεμβρίου 2011, έχει την έννοια ότι δεν πρέπει να κατατάσσονται αυτομάτως σε αυτήν τα προϊόντα που εμπίπτουν στον ορισμό του «φαρμάκου», κατά την έννοια της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011.
- 2) Η Συνδυασμένη Ονοματολογία του Κοινού Δασμολογίου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού 2658/87, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1006/2011, έχει την έννοια ότι προϊόντα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία έχουν ευεργετικά αποτελέσματα για την υγεία εν γένει και το βασικό συστατικό των οποίων είναι δραστική ουσία που περιέχεται στα συμπληρώματα διατροφής τα οποία κατατάσσονται στην δασμολογική κλάση 2106 της ονοματολογίας αυτής, μολονότι παρουσιάζονται από τον κατασκευαστή ως φάρμακα και διατίθενται στην αγορά και πωλούνται ως τέτοια, εμπίπτουν στην εν λόγω κλάση.

(¹) EE C 111 της 29.3.2016.

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2016 η Ice Mountain Ibiza, S.L. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-5/15, Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Υπόθεση C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ice Mountain Ibiza, S.L. (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero και F. Miazetto, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει στο σύνολό της την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 25 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-5/15, Ice Mountain Ibiza, S.L. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (EU:T:2016:311).
- να κάνει δεκτά στο σύνολό τους τα υποβληθέντα στο Γενικό Δικαστήριο αιτήματά της.
- να καταδικάσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων όλων των εξόδων που αφορούν τα όσα διεξήχθησαν έως σήμερα ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾ και συγκεκριμένα στα ακόλουθα επιχειρήματα ή λόγους.

1. Στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθορίζεται εσφαλμένα η διακριτική βαρύτητα του στοιχείου «OCEAN».

Παραμορφώνονται τα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας, τα οποία εκτιμώνται με μη λογικό τρόπο.

Επιπλέον, δεν εφαρμόζεται σχετική νομολογία, ήτοι η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αποφάσεις που εξέδωσε στις υποθέσεις C-479/12⁽²⁾ (οι υποβληθείσες αποδείξεις εκτιμώνται κατά τρόπο υπερβολικά αυστηρό, λαμβανομένης υπόψη της δυσκολίας του αντικειμένου της αποδείξεως) και C-24/05 P⁽³⁾ (δεν εξετάζεται η εντύπωση που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο καταναλωτή).

2. Στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση εκτιμάται εσφαλμένα ο κυρίαρχος χαρακτήρας των διάφορων στοιχείων.

Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Έλλειψη συνεκτικότητας των επιχειρημάτων που αναπτύσσονται για την αιτιολόγηση του κυρίαρχου χαρακτήρα των λεκτικών στοιχείων.

Μη εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αποφάσεις που εξέδωσε στις υποθέσεις C-251/95⁽⁴⁾ και C-342/97⁽⁵⁾ (στην ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση γίνεται χρήση πλήρως αλλοιωμένου κύκλου ενδιαφερόμενων καταναλωτών).

Εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση T-134/06⁽⁶⁾ (μη συνεκτική εφαρμογή του ορισμού της έννοιας του «κυρίαρχου στοιχείου»).

Μη εφαρμογή της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-83/11 και T-84/11⁽⁷⁾. Παραβλέπεται η υφιστάμενη νομολογία σε περιπτώσεις κορεσμού συγκεκριμένης αγοράς.

3. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εκτιμάται εσφαλμένα η υπάρχουσα ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και παραβλέπονται περιστάσεις λυσιτελείς για τη σχετική ανάλυση.

Μη εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-251/95 σε συνδυασμό με τις αποφάσεις που εξέδωσε στις υποθέσεις C-361/04 P⁽⁸⁾ και C-342/97⁽⁹⁾.

4. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνεται εσφαλμένα ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1)

⁽²⁾ ΕΥ:C:2014:75

⁽³⁾ ΕΥ:C:2006:421

⁽⁴⁾ ΕΥ:C:1997:528

⁽⁵⁾ ΕΥ:C:1999:323

⁽⁶⁾ ΕΥ:T:2007:387

⁽⁷⁾ ΕΥ:C:2012:592

⁽⁸⁾ ΕΥ:C:2006:25

⁽⁹⁾ ΕΥ:C:1999:323

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2016 η Ice Mountain Ibiza, S.L. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-6/15, Ice Mountain Ibiza κατά EUIPO — Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Υπόθεση C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ice Mountain Ibiza, S.L. (εκπρόσωποι: J. L. Gracia Albero και F. Miazetto, abogados)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει στο σύνολό της την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 25 Μαΐου 2016 στην υπόθεση T-6/15, Ice Mountain Ibiza, S.L. κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) (ΕΥ:T:2016:310).
- να κάνει δεκτά στο σύνολό τους τα υποβληθέντα στο Γενικό Δικαστήριο αιτήματά της·
- να καταδικάσει το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, περιλαμβανομένων όλων των εξόδων των μέχρι σήμερα διαδικασιών ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου και ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναίρεση στηρίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾ και συγκεκριμένα στα ακόλουθα επιχειρήματα ή λόγους.

1. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση καθορίζεται εσφαλμένα η διακριτική βαρύτητα του στοιχείου «OCEAN».

Παραμορφώνονται τα αποδεικτικά στοιχεία της δικογραφίας, τα οποία εκτιμώνται με μη λογικό τρόπο.

Επιπλέον, δεν εφαρμόζεται η σχετική νομολογία, ήτοι η νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αποφάσεις που εξέδωσε στις υποθέσεις C-479/12⁽²⁾ (οι υποβληθείσες αποδείξεις εκτιμώνται κατά τρόπο υπερβολικά αυστηρό, λαμβανομένης υπόψη της δυσκολίας του αντικειμένου της αποδείξεως) και C-24/05 P⁽³⁾ (δεν εξετάζεται η εντύπωση που προκαλείται στον ενδιαφερόμενο καταναλωτή).

2. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εκτιμάται εσφαλμένα ο κυρίαρχος χαρακτήρας των διάφορων στοιχείων.

Παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών. Έλλειψη συνοχής των επιχειρημάτων που αναπτύσσονται για την αιτιολόγηση του κυρίαρχου χαρακτήρα των λεκτικών στοιχείων.

Μη εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις αποφάσεις που εξέδωσε στις υποθέσεις C-251/95⁽⁴⁾ και C-342/97⁽⁵⁾ (στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση γίνεται χρήση πλήρως αλλοιωμένου κύκλου ενδιαφερόμενων καταναλωτών).

Εσφαλμένη εφαρμογή της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση T-134/06⁽⁶⁾ (μη συνεκτική εφαρμογή του ορισμού της έννοιας του «κυρίαρχου στοιχείου»).

Μη εφαρμογή της νομολογίας του Γενικού Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-83/11 και T-84/11⁽⁷⁾. Παραβλέπεται η υφιστάμενη νομολογία σε περιπτώσεις κορεσμού συγκεκριμένης αγοράς.

3. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση εκτιμάται εσφαλμένα η υπάρχουσα ομοιότητα μεταξύ των σημάτων και παραβλέπονται περιστάσεις λυσιτελείς για τη σχετική ανάλυση.

Μη εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην απόφαση που εξέδωσε στην υπόθεση C-251/95 σε συνδυασμό με τις αποφάσεις που εξέδωσε στις υποθέσεις C-361/04 P⁽⁸⁾ και C-342/97⁽⁹⁾.

4. Στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνεται εσφαλμένα ότι υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1)

⁽²⁾ ΕU:C:2014:75

⁽³⁾ ΕU:C:2006:421

⁽⁴⁾ ΕU:C:1997:528

⁽⁵⁾ ΕU:C:1999:323

⁽⁶⁾ ΕU:T:2007:387

⁽⁷⁾ ΕU:C:2012:592

⁽⁸⁾ ΕU:C:2006:25

⁽⁹⁾ ΕU:C:1999:323

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία)** στις **31 Οκτωβρίου 2016** — **EP Agrarhandel GmbH** κατά **Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft**

(Υπόθεση C-554/16)

(2017/C 046/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: EP Agrarhandel GmbH

Καθού: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αποκλείει το άρθρο 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως 2001/672/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 20ής Αυγούστου 2001, με την οποία θεσπίζονται ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται στα βοοειδή κατά τη μετακίνησή τους για βόσκηση κατά το θέρους σε ορεινές περιοχές (στο εξής: απόφαση της Επιτροπής), όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2010/300/ΕΕ⁽²⁾, της Επιτροπής, της 25ης Μαΐου 2010, εθνική διάταξη όπως αυτή του άρθρου 6, παράγραφος 6, της κανονιστικής αποφάσεως του Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft [Ομοσπονδιακού Υπουργού Γεωργίας και Δασοπονίας, Περιβάλλοντος και Διαχείρισης των Υδάτων] περί αναγνώρισεως και καταγραφής βοοειδών (κανονιστική απόφαση του 2008 για την αναγνώριση των βοοειδών), BGBl II αριθ. 201/2008, η οποία ορίζει ότι για την τήρηση όλων των προδεδειγμένων που προβλέπει η εν λόγω διάταξη -επομένως και για την προδεσμία δηλώσεως της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρους- είναι κρίσιμη η παραλαβή της αντίστοιχης δηλώσεως;

- 2) Ποια επίπτωση έχει το άρθρο 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 ⁽³⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, στην επιλεξιμότητα για την ενίσχυση όσον αφορά βοοειδή των οποίων η μετακίνηση για βόσκηση κατά το θέρος δηλώθηκε με καθυστέρηση κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 4, της αποφάσεως της Επιτροπής;
- 3) Πρέπει να επιβάλλονται κυρώσεις λόγω καθυστερημένης δηλώσεως, σε περίπτωση που η καθυστερημένη δήλωση της μετακινήσεως για βόσκηση κατά το θέρος δεν συνεπάγεται απώλεια της επιλεξιμότητας για ενίσχυση βάσει του άρθρου 117, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 73/2009;

⁽¹⁾ ΕΕ L 235, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ L 127, σ. 19.

⁽³⁾ ΕΕ L 30, σ. 16.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
7 Νοεμβρίου 2016 — Peter Roßnagel, Alexandre Schröter κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-562/16)

(2017/C 046/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ η αλλαγή κρατήσεως που συνεπάγεται την επιβίβαση σε άλλη πτήση;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Πρέπει η διάταξη αυτή να εφαρμόζεται και σε αλλαγή κρατήσεως η οποία δεν οφείλεται στον αερομεταφορέα, αλλά αποκλειστικά στον ταξιδιωτικό πράκτορα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία)
στις 18 Νοεμβρίου 2016 — Serin Alheto κατά Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za
bezhtantsite**

(Υπόθεση C-585/16)

(2017/C 046/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Sofia-grad (Βουλγαρία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Serin Alheto

Καθού: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhtantsite

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάγεται από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ⁽²⁾ και το άρθρο 78, παράγραφος 2, στοιχείο α', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι:
  - α) επιτρέπεται η αίτηση διεθνούς προστασίας ανιθαγενούς παλαιστινιακής καταγωγής, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος ως πρόσφυγας στην Υπηρεσία Αρωγής και Έργων του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) και διαμένει πριν από την υποβολή της αιτήσεως εντός της επιχειρησιακής ζώνης της εν λόγω υπηρεσίας (Λωρίδα της Γάζας), να εξεταστεί ως αίτηση κατ' άρθρο 1 σημείο Α της Συμβάσεως της Γενεύης του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων και όχι ως αίτηση διεθνούς προστασίας κατ' άρθρο 1 σημείο Δ, δεύτερη περίοδος, της εν λόγω Συμβάσεως, υπό την προϋπόθεση ότι η ανάληψη της αρμοδιότητας εξετάσεως έγινε για άλλους λόγους πλην οικογενειακών ή ανθρωπιστικών λόγων και ότι η εξέταση της αιτήσεως ρυθμίζεται από την οδηγία 2011/95/ΕΕ;
  - β) επιτρέπεται η εν λόγω αίτηση να μην εξεταστεί ως προς τις προϋποθέσεις του άρθρου 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ και επομένως να μην τύχει εφαρμογής η ερμηνεία του εν λόγω κανόνα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Έχει το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 5 της ίδιας οδηγίας, την έννοια ότι αποκλείει εθνικές διατάξεις όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη διατάξεις του άρθρου 12, παράγραφος 1, σημείο 4, του Zakon za ubezhishteto i bezhtantsite (νόμου περί ασύλου και προσφύγων, στο εξής: ZUB), ο οποίος στην εκάστοτε ισχύουσα διατύπωσή του δεν προβλέπει ρητώς ρήτρα για την αυτοδίκαιη προστασία παλαιστινίων προσφύγων, ούτε προβλέπει την προϋπόθεση ότι η συνδρομή έχει παύσει για οποιονδήποτε λόγο, και πρέπει το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ να θεωρηθεί διάταξη αρκούντως ακριβής και ανεπιφύλακτη, έχουσα ως εκ τούτου άμεση εφαρμογή, δυνάμει επομένως να εφαρμοστεί χωρίς προηγούμενη ρητή επίκλησή της από πρόσωπο που αιτείται διεθνή προστασία, στην περίπτωση κατά την οποία η αίτησή του προβλέπεται να εξεταστεί ως εμπόνη στο άρθρο 1 σημείο Δ, δεύτερη περίοδος, της Συμβάσεως της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων;
- 3) Έχει το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, την έννοια ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά εκδοθείσας σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ απορριπτικής αποφάσεως επί αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας και λαμβανομένων υπόψη των πραγματικών περιστάσεων της κύριας δίκης, επιτρέπει στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο να αντιμετωπίσει την αίτηση διεθνούς προστασίας ως εμπόνη στο άρθρο 1 σημείο Δ, δεύτερη περίοδος, της Συμβάσεως της Γενεύης για το καθεστώς των προσφύγων και να την αξιολογήσει σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2011/95, όταν η αίτηση διεθνούς προστασίας έχει υποβληθεί από ανιθαγενή παλαιστινιακής καταγωγής, ο οποίος είναι εγγεγραμμένος ως πρόσφυγας στην Υπηρεσία Αρωγής και Έργων του ΟΗΕ για τους Παλαιστίνιους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) και διαμένει πριν από την υποβολή της αιτήσεως εντός της επιχειρησιακής ζώνης της εν λόγω υπηρεσίας (Λωρίδα της Γάζας), και με την απορριπτική απόφαση επί αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας η εν λόγω αίτηση δεν εξετάστηκε ως προς τις αναφερόμενες διατάξεις;

- 4) Συνάγεται από τις διατάξεις του άρθρου 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, το οποίο αφορά το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής, σε συνάρτηση με την απαίτηση για «πλήρη και ex nunc εξέταση τόσο των πραγματικών όσο και των νομικών ζητημάτων», ερμηνευόμενου σε συνδυασμό με τα άρθρα 33 και 34 καθώς και με το άρθρο 35, παράγραφος 2, της ως άνω οδηγίας και με το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/95/ΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 18, 19 και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου κατά εκδοθείσας σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ απορριπτικής αποφάσεως επί αιτήσεως παροχής διεθνούς προστασίας:
- α) επιτρέπεται το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να αποφανθεί το πρώτον επί του παραδεκτού της αιτήσεως διεθνούς προστασίας και επί της επαναπροωθήσεως του ανιθαγενούς στη χώρα στην οποία διέμενε πριν την υποβολή της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, αφού πρώτα υποχρεώσει την αποφαινόμενη αρχή να προσκομίσει τις απαραίτητες αποδείξεις και να επιτρέψει στο πρόσωπο να εκθέσει τις απόψεις του σχετικά με το παραδεκτό της αιτήσεως ή
  - β) επιτρέπεται το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση λόγω ουσιωδών διαδικαστικών παρατυπιών και να υποχρεώσει την αποφαινόμενη αρχή να αποφανθεί, ακολουθώντας τις υποδείξεις του όσον αφορά την ερμηνεία και την εφαρμογή του νόμου, εκ νέου επί της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, διεξάγοντας επίσης την προβλεπόμενη στο άρθρο 34 της οδηγίας 2013/32/ΕΕ συνέντευξη σχετικά με το παραδεκτό της αιτήσεως και κρίνοντας εάν είναι δυνατή η αναγκαστική επιστροφή του ανιθαγενούς στη χώρα στην οποία διέμενε πριν την υποβολή της αιτήσεως διεθνούς προστασίας;
  - γ) επιτρέπεται το πρωτοβάθμιο δικαστήριο να αξιολογήσει τις συνθήκες ασφαλείας που επικρατούσαν στη χώρα στην οποία το πρόσωπο διέμενε κατά τον χρόνο διεξαγωγής της προφορικής διαδικασίας, άλλως κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως, στην περίπτωση που έχουν μεταβληθεί σημαντικά οι συνθήκες βάσει των οποίων είχε ληφθεί η ευνοϊκή για το πρόσωπο απόφαση;
- 5) Νοείται η παρεχόμενη από την Υπηρεσία Αρωγής και Έργων του ΟΗΕ για τους Παλαιστινίους Πρόσφυγες στην Εγγύς Ανατολή (UNRWA) συνδρομή ως άλλη επαρκής προστασία κατά την έννοια του άρθρου 35, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2013/32, στην επιχειρησιακή ζώνη της UNRWA στο εκάστοτε κράτος, όταν το εν λόγω κράτος εφαρμόζει ως προς τα βοηθούμενα από την UNRWA άτομα την αρχή της μη επαναπροωθήσεως, όπως αυτή προβλέπεται στη Σύμβαση της Γενεύης του 1951 για το καθεστώς των προσφύγων;
- 6) Συνάγεται από το άρθρο 46, παράγραφος 3, της οδηγίας 2013/32/ΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σε συνάρτηση με τη διάταξη για «ιδίως, κατά περίπτωση, εξέταση των αναγκών διεθνούς προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 2011/95/ΕΕ» υποχρεώνει το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, στο πλαίσιο διαδικασίας προσφυγής κατά αποφάσεως με την οποία εξετάστηκε επί της ουσίας και απορρίφθηκε η αίτηση διεθνούς προστασίας, να εκδώσει απόφαση,
- α) η οποία αποκτά ισχύ δεδικασμένου όχι μόνο ως προς το ζήτημα της νομιμότητας της απορρίψεως αλλά και ως προς την ανάγκη του αιτούντος για διεθνή προστασία σύμφωνα με την οδηγία 2011/95 και δη ακόμη και όταν το εθνικό δίκαιο του εμπλεκόμενου κράτους μέλους προβλέπει την παροχή διεθνούς προστασίας μόνο δι' αποφάσεως διοικητικής αρχής·
  - β) επί της αναγκαιότητας παροχής διεθνούς προστασίας μέσω της δέουσας εξετάσεως της αιτήσεως διεθνούς προστασίας, ανεξαρτήτως των διαδικαστικών παρατυπιών στις οποίες υπέπεσε η αποφαινόμενη αρχή κατά την εξέταση της αιτήσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ L 337, σ. 9).

⁽²⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, σ. 60).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-353/14 και T-17/15, Ιταλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και G. Gattinara)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ιταλική Δημοκρατία, Δημοκρατία της Λιθουανίας

Αιτήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- εάν το Δικαστήριο κρίνει την υπόθεση ώριμη προς εκδίκαση, να απορρίψει ως αβάσιμη την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας·
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Λιθουανίας στα δικαστικά έξοδα της.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσεως, η Επιτροπή προβάλλει τέσσερις λόγους: 1) πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία της νομικής φύσεως των «γενικών κανόνων» που εφαρμόζονται στους διαγωνισμούς και πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του παραρτήματος III, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), με συνακόλουθη εσφαλμένη αιτιολογία· 2) πλάνη περί το δίκαιο και παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1δ του ΚΥΚ· 3) πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την (επιπλέον ενέχουσα αντιφάσεις) ερμηνεία του άρθρου 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ και την ερμηνεία των κριτηρίων που αφορούν τον δικαστικό έλεγχο εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου· 4) πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2 του κανονισμού 1/58 (ΕΕΕΚ 17, της 6ης Οκτωβρίου 1958, σ. 385).

1. Ο πρώτος λόγος διαιρείται σε τέσσερα σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία της νομικής φύσεως των «γενικών κανόνων» που εφαρμόζονται στους γενικούς διαγωνισμούς (ΕΕΕΕ 2014 C 60 A/1), δεδομένου ότι, κατά την Επιτροπή, οι εν λόγω κανόνες θεσπίζουν νέες και συγκεκριμένες υποχρεώσεις για τη διεξαγωγή της διαδικασίας του διαγωνισμού, οι οποίες δεν τροποποιήθηκαν με τις προσβαλλόμενες προκηρύξεις. Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, του παραρτήματος III του ΚΥΚ, κρίνοντας ότι η EPSO δεν διαθέτει κανονιστική εξουσία να θεσπίζει γενικούς και αφηρημένους κανόνες για το γλωσσικό καθεστώς των διαγωνισμών που διοργανώνει. Κατά την Επιτροπή, η EPSO διαθέτει τέτοια εξουσία. Συναφώς, η Επιτροπή προβάλλει επίσης παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον, στη σκέψη 57 *in fine* της ανααιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υποπίπτει σε αντίφαση, κρίνοντας ότι η EPSO είχε σε κάθε περίπτωση την εξουσία να εκτιμήσει τις ανάγκες, περιλαμβανομένων των γλωσσικών, των επιμέρους θεσμικών οργάνων κατά τη διοργάνωση των διάφορων διαγωνισμών. Με το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου, η Επιτροπή φρονεί ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι οι κανόνες είναι απλώς πράξεις ανακοινώσεως των κριτηρίων για την επιλογή της δεύτερης γλώσσας των διαδικασιών διαγωνισμού που διοργανώνει η EPSO, δεδομένου ότι οι εν λόγω κανόνες θεσπίζουν, αντιθέτως, με δεσμευτική ισχύ, τα κριτήρια που δικαιολογούν την επιλογή αυτή. Τέλος, με το τέταρτο σκέλος του πρώτου λόγου, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τη φύση και το περιεχόμενο των προσβαλλομένων προκηρύξεων κρίνοντας ότι, όσον αφορά το γλωσσικό καθεστώς, οι προκηρύξεις συνιστούν πηγή νέων και συγκεκριμένων υποχρεώσεων, παραβαίνοντας με τον τρόπο αυτό και την υποχρέωση αιτιολογήσεως όσον αφορά την απόρριψη της ενστάσεως απαραδέκτου, την οποία πρόβαλε η Επιτροπή. Υπό την έννοια αυτή, κατά την Επιτροπή, οι προκηρύξεις ήταν πράξεις οι οποίες είχαν περιεχόμενο απλώς επιβεβαιωτικό των προβλεπομένων στους γενικούς κανόνες στοιχείων.

2. Ο δεύτερος λόγος διαιρείται σε δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η Επιτροπή προβάλλει πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1δ του ΚΥΚ, κατά την οποία περιορισμός της επιλογής της δεύτερης γλώσσας δεν συνιστά κατ' ανάγκη διάκριση, αλλά μπορεί να δικαιολογείται υπό το πρίσμα γενικού σκοπού, όπως το συμφέρον της υπηρεσίας στο πλαίσιο της πολιτικής προσωπικού. Με το δεύτερο σκέλος, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, δεδομένου ότι, αναζητώντας αιτιολογία για τον περιορισμό της επιλογής της δεύτερης γλώσσας, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο λαμβάνει αποκλειστικά και μόνον υπόψη τις προκηρύξεις του διαγωνισμού, ενώ θα έπρεπε να είχε λάβει επίσης υπόψη τους γενικούς κανόνες και το περιεχόμενό τους.
3. Ο τρίτος λόγος διαιρείται σε τρία σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν ήταν δυνατό να αποφανθεί, χωρίς να ερμηνεύσει εσφαλμένα το άρθρο 28, στοιχείο στ', του ΚΥΚ, ότι οι προϋποθέσεις γλωσσικών γνώσεων δεν περιλαμβάνονται στις ικανότητες των υποψηφίων, κατά το άρθρο 27 του ΚΥΚ. Με το δεύτερο σκέλος, η Επιτροπή εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο καθόρισε εσφαλμένα τις παραμέτρους του εκ μέρους του δικαστικού ελέγχου, ο οποίος έπρεπε να περιοριστεί σε εκτίμηση του πρόδηλου σφάλματος εκτίμησης ή της αυθαίρετης μεταχειρίσεως. Με το τρίτο σκέλος, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του εκ μέρους του ελέγχου, προβαίνοντας σε επί της ουσίας εκτίμηση της μη επιλογής και άλλων γλωσσών, εκτός από τις τρεις που μνημονεύονται στις προκηρύξεις διαγωνισμών (αγγλικά, γαλλικά, γερμανικά) και, ως εκ τούτου, υποκαθιστώντας τη διοίκηση.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η Επιτροπή διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την ερμηνεία του άρθρου 2 του κανονισμού 1/58, καθόσον έκρινε ότι οι επικοινωνίες μεταξύ της EPSO και των υποψηφίων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω διατάξεως, αποκλεισμένης κάθε δυνατότητας περιορισμού της επιλογής της δεύτερης γλώσσας. Αντιθέτως, η δυνατότητα θέσεως τέτοιου περιορισμού απορρέει, κατά την Επιτροπή, από το άρθρο 1δ, παράγραφοι 5 και 6, του ΚΥΚ, στο οποίο υπόκεινται και οι υποψήφιοι σε διαδικασία διαγωνισμού.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το SØ- og Handelsretten (Δανία) στις 7 Δεκεμβρίου 2016, Ernst & Young P/S κατά Konkurrencerådet

(Υπόθεση C-633/16)

(2017/C 046/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

SØ- og Handelsretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ernst & Young P/S

Καθού: Konkurrencerådet

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ποια κριτήρια πρέπει να εφαρμόζονται προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον η συμπεριφορά ή οι πράξεις επιχειρήσεως εμπίπτουν στην αναστολή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004⁽¹⁾ για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (απαγόρευση εκ των προτέρων εφαρμογής), και, προϋποθέτει η έννοια της πράξεως εφαρμογής, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, ότι η πράξη, εν όλω ή εν μέρει, πραγματικά ή νομικά, αποτελεί τμήμα της πραγματικής αλλαγής ελέγχου ή της συγχωνεύσεως των συνεχιζόμενων δραστηριοτήτων των συμμετεχουσών επιχειρήσεων, η οποία –υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται τα ποσοτικά όρια– γεννά υποχρέωση κοινοποίησεως;
- 2) Μπορεί καταγγελία συμφωνίας συνεργασίας, όπως στην προκειμένη περίπτωση, η οποία ανακοινώθηκε υπό συνθήκες αντίστοιχες με εκείνες που περιγράφονται στη διάταξη περί παραπομπής, να συνιστά πράξη εφαρμογής εμπίπτουσα στην αναστολή του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 139/2004, και ποια κριτήρια πρέπει κατόπιν να εφαρμοστούν για τη λήψη αποφάσεως;
- 3) Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2 το κατά πόσον η καταγγελία έχει πράγματι επιφέρει συνέπειες στην αγορά σχετικές με το δίκαιο του ανταγωνισμού;

- 4) Εάν η απάντηση στο ερώτημα 3 είναι καταφατική, ζητείται να διευκρινιστεί ποια κριτήρια και ποιος βαθμός πιθανότητας θα πρέπει να εφαρμοστεί για να αποφασιστεί, εν προκειμένω, εάν η καταγγελία έχει επιφέρει τέτοιες συνέπειες στην αγορά, συμπεριλαμβανομένης της σημασίας του ενδεχομένου οι συνέπειες αυτές να μπορεί να αποδοθούν σε άλλες αιτίες.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24 σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Ισπανία) στις 9 Δεκεμβρίου 2016 — Wilber López Pastuzano κατά Delegación del Gobierno Central en Navarra

(Υπόθεση C-636/16)

(2017/C 046/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Wilber López Pastuzano

Καθή: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 12 της οδηγίας 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου (¹), της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, και στην ερμηνεύουσα τη νομοθεσία αυτή νομολογία, η οποία δεν προβλέπει την εφαρμογή των απαιτήσεων περί προστασίας του επί μακρόν διαμένοντος αλλοδαπού από την απέλαση ως προς κάθε διοικητική απόφαση απέλασεως, ανεξαρτήτως της νομικής φύσεως ή μορφής της απόφασεως αυτής, αλλά περιορίζει το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω απαιτήσεων αποκλειστικώς σε συγκεκριμένη περίπτωση απέλασεως;

(¹) ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 2016 — IPSO κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-713/14) ⁽¹⁾

(ΕΚΤ — Προσωπικό της ΕΚΤ — Προσωρινά απασχολούμενοι — Όριο μέγιστης επιτρεπόμενης διάρκειας απασχόλησης για τον ίδιο προσωρινά απασχολούμενο — Προσφυγή ακυρώσεως — Πράξη δεκτική προσφυγής — Προϋπόθεση να αφορά τον ενδιαφερόμενο άμεσα και ατομικά — Έννομο συμφέρον — Προθεσμία ασκήσεως προσφυγής — Παραδεκτό — Περίπτωση όπου δεν προηγήθηκε ενημέρωση της προσφεύγουσας συνδικαλιστικής οργάνωσης, ούτε διαβούλευση με αυτήν — Εξωσυμβατική ευθύνη)

(2017/C 046/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Organisation des salariés auprès des institutions européennes et internationales en République fédérale d'Allemagne (IPSO) (Φραγκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία) (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Ehlers, I. Körfner και M. López Torres, στη συνέχεια B. Ehlers, P. Pfeifhofer και F. Malfrère, επικουρούμενοι από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα να ακυρωθεί η πράξη της εκτελεστικής επιτροπής της ΕΚΤ, της 20ής Μαΐου 2014, με την οποία ορίστηκαν τα δύο έτη ως μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια απασχόλησης στην ΕΚΤ για περιπτώσεις όπου ο ίδιος προσωρινά απασχολούμενος καλύπτει διοικητικές και γραμματειακές ανάγκες, και, αφετέρου, αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ, με αίτημα τη χρηματική ικανοποίηση ηθικής βλάβης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της εκτελεστικής επιτροπής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζα (ΕΚΤ) της 20ής Μαΐου 2014, με την οποία ορίστηκαν τα δύο έτη ως μέγιστη επιτρεπόμενη διάρκεια απασχόλησης στην ΕΚΤ για περιπτώσεις όπου ο ίδιος προσωρινά απασχολούμενος καλύπτει διοικητικές και γραμματειακές ανάγκες.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η ΕΚΤ φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα τρία τέταρτα των δικαστικών εξόδων της Organisation des salariés auprès des institutions européennes et internationales en République fédérale d'Allemagne (IPSO). Η IPSO φέρει το ένα τέταρτο των δικαστικών εξόδων της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 431 της 1.12.2014.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Νοεμβρίου 2016 — Karp κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-833/16)

(2017/C 046/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Kevin Karp (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. Lambers και R. Ben Ammar, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη συμβάσεων προσλήψεως αρχής της πολιτικής ομάδας EFDD του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία κατέταξε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στην ομάδα καθηκόντων I όσον αφορά την υπογραφή στις 25 Φεβρουαρίου 2015 σύμβαση για τη θέση διαπιστευμένου κοινοβουλευτικού βοηθού και στην ομάδα καθηκόντων II όσον αφορά την υπογραφή στις 12 Μαΐου 2016 σύμβαση εργασίας·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα αποζημίωση για την υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη, οι οποίες εκτιμώνται, προσωρινώς, στα ποσά των 40 888,68 και των 63 323,20 ευρώ, αντιστοίχως·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδά του και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο προσφεύγων-ενάγων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 80 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού
  - Ο προσφεύγων-ενάγων κατατάχθηκε σε μισθολογικό βαθμό αντιστοιχούντα στην ομάδα καθηκόντων I όσον αφορά την πρώτη σύμβαση και στη χαμηλότερη βαθμίδα της ομάδας καθηκόντων II όσον αφορά τη δεύτερη σύμβαση εργασίας που του προτάθηκε προς σύναψη. Μολονότι η ομάδα καθηκόντων II περιλαμβάνει «Εργασίες γραφείου και γραμματείας, διεύθυνση γραφείου και άλλες ισοδύναμες εργασίες, εκτελούμενες υπό την επίβλεψη μονίμων ή εκτάκτων υπαλλήλων», η συντριπτική πλειονότητα των καθηκόντων που ανατέθηκαν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στο πλαίσιο της πρώτης και της δεύτερης συμβάσεως εργασίας ήταν διοικητικής και συμβουλευτικής φύσεως, όπως καταδεικνύουν τα συνημμένα στο δικόγραφο της προσφυγής-αγωγής έγγραφα.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 82 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού
  - Το άρθρο 82 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του Λοιπού Προσωπικού ορίζει ότι για την πρόσληψη συμβασιούχου υπαλλήλου στην ομάδα καθηκόντων IV πρέπει ο ενδιαφερόμενος να διαθέτει επίπεδο εκπαίδευσης που αντιστοιχεί σε πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές διάρκειας τουλάχιστον τριών ετών, πιστοποιούμενες με δίπλωμα, ή επαγγελματική κατάρτιση ισοδύναμου επιπέδου. Ο προσφεύγων-ενάγων έχει ολοκληρώσει πανεπιστημιακές σπουδές διάρκειας πέντε ετών, πιστοποιούμενες με δύο διπλώματα, και, επιπλέον, όσον αφορά τη δεύτερη σύμβαση που του προτάθηκε προς σύναψη, διαθέτει πρότερη εργασιακή πείρα στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία περιλάμβανε καθήκοντα αντίστοιχα με αυτά που τελικά του ανατέθηκαν.

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2016 — Dow Corning και Dow Corning Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-858/16)

(2017/C 046/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Dow Corning Corporation (Midland, Μίσιγκαν, Ηνωμένες Πολιτείες) και Dow Corning Europe (Seneffe, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Verschuur, M. Stroungi και L. Μέλια, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 4 της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016 σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή το Βασίλειο του Βελγίου (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) ⁽¹⁾.
- επικουρικός, να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2015/1589 ⁽²⁾, χαρακτηρίζοντας εσφαλμένα ως καθεστώς τις φορολογικές αποφάσεις σχετικά με τα πλεονάζοντα κέρδη, υποπίπτοντας, ως εκ τούτου, πλειστάκις σε πλάνη περί το δίκαιο, πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και πλάνη εκτιμήσεως και παραθέτοντας μη προσηκούμενη αιτιολογία.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον υπέπεσε σε πλάνη περί το ουσιαστικό δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του πλαισίου αναφοράς, προκειμένου να αποφανθεί αν με τις φορολογικές αποφάσεις σχετικά με τα πλεονάζοντα κέρδη παρέχεται επιλεκτικό πλεονέκτημα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον κακώς έκρινε ότι με τις φορολογικές αποφάσεις σχετικά με τα πλεονάζοντα κέρδη παρέχεται επιλεκτικό πλεονέκτημα, υποπίπτοντας, ως εκ τούτου, πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, μη προβαίνοντας σε επιμελή και αμερόληπτο έλεγχο και παραθέτοντας μη προσηκούμενη αιτιολογία.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 16 του κανονισμού 2015/1589 και πλείονες αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθόσον υπέπεσε σε πλάνη περί το ουσιαστικό δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και καθόσον παρέθεσε μη προσηκούμενη αιτιολογία όσον αφορά τον καθορισμό της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό του ύψους της προσβαλλομένης ενισχύσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2016/1699 της Επιτροπής, της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή το Βέλγιο [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 9837] (ΕΕ 2016, L 260, σ. 61).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248, 2015, σ. 9)

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Nomacorc κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-867/16)

(2017/C 046/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nomacorc (Thimister-Clermont, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Verschuur, M. Stroungi και L. Μέλια, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 4 της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιανουαρίου 2016 σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή το Βασίλειο του Βελγίου (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) ⁽¹⁾.
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2, παράγραφος 1, της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 1, στοιχείο δ', του κανονισμού 2015/1589 ⁽²⁾, χαρακτηρίζοντας εσφαλμένα ως καθεστώς τις φορολογικές αποφάσεις σχετικά με τα πλεονάζοντα κέρδη, υποπίπτοντας, ως εκ τούτου, πλειστάκις σε πλάνη περί το δίκαιο, πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και πλάνη εκτιμήσεως και παραθέτοντας μη προσήκουσα αιτιολογία.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον υπέπεσε σε πλάνη περί το ουσιαστικό δίκαιο και σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του πλαισίου αναφοράς, προκειμένου να αποφανθεί αν με τις φορολογικές αποφάσεις σχετικά με τα πλεονάζοντα κέρδη παρέχεται επιλεκτικό πλεονέκτημα.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον κακώς έκρινε ότι με τις φορολογικές αποφάσεις σχετικά με τα πλεονάζοντα κέρδη παρέχεται επιλεκτικό πλεονέκτημα, υποπίπτοντας, ως εκ τούτου, πλειστάκις σε πρόδηλη πλάνη περί τα πραγματικά περιστατικά και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, μη προβαίνοντας σε επιμελή και αμερόληπτο έλεγχο και παραθέτοντας μη προσήκουσα αιτιολογία.

⁽¹⁾ Απόφαση (ΕΕ) 2016/1699 της Επιτροπής, της 11ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων όσον αφορά τη φορολογική απαλλαγή των πλεοναζόντων κερδών SA.37667 (2015/C) (πρώην 2015/NN) το οποίο έθεσε σε εφαρμογή το Βέλγιο [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2015) 9837] (ΕΕ 2016, L 260, σ. 61).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 248, 2015, σ. 9)

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2016 — RA κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-874/16)

(2017/C 046/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: RA (Πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 4ης Μαρτίου 2016 περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 11·
- να καταδικάσει το Ελεγκτικό Συνέδριο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ο προσφεύγων προβάλλει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας όσον αφορά το ισχύον στο Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύστημα προαγωγών, το οποίο τέθηκε σε εφαρμογή με την απόφαση 53-2014 περί προαγωγών, καθόσον επηρεάζει τη δυνατότητα της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) να προβαίνει σε μεθοδικό εντοπισμό των διαφορών ως προς τον τρόπο αξιολογήσεως των υπαλλήλων όπως εφαρμόζεται από τους διάφορους βαθμολογητές του θεσμικού οργάνου ανάλογα με την υποκειμενικότητα του καθενός.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση της 4ης Μαρτίου 2016 περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό AD 11 αντιβαίνει στο άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο μέτρο κατά το οποίο η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή δεν προέβη σε συγκριτική εξέταση των προσόντων του προσφεύγοντος επί ίσοις όροις και κατ' αντικειμενικό τρόπο, βάσει συγκρίσιμων πηγών πληροφοριών και στοιχείων.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η αιτιολογία που παρασχέθηκε με την απορριπτική της διοικητικής ενστάσεως απάντηση καταδεικνύει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει πολλαπλώς πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2016 — Falcon Technologies International κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-875/16)

(2017/C 046/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωποι: R. Sciaudone και G. Agrea, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Επιτροπή να προσκομίσει την τελική έκθεση,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Οκτωβρίου 2016, με την οποία η τελευταία απέρριψε επιβεβαιωτική αίτηση της προσφεύγουσας για απόκτηση προσβάσεως στο έγγραφο «Τελική έκθεση αξιολογήσεως του ICIM (φορέα πιστοποιήσεως συστημάτων διαχειρίσεως ποιότητας, Ιταλία) (NB 0425), η οποία πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο κοινής διαδικασίας αξιολογήσεως των κοινοποιημένων οργανισμών [ΓΔ Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων (SANTE) 2015-7552]».

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, με τον οποίον προβάλλεται παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 ⁽¹⁾
  - Η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, εσφαλμένη εφαρμογή της έννοιας των εμπορικών συμφερόντων κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Το πόρισμα της τελικής εκθέσεως, η οποία εκδόθηκε κατόπιν πλήρους διοικητικής διαδικασίας σχετικά με τη συμμόρφωση του ICIM (φορέα πιστοποιήσεως συστημάτων διαχειρίσεως ποιότητας) προς τους κανόνες του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 920/2013 ⁽²⁾, ο οποίος εφαρμόζεται στους κοινοποιημένους οργανισμούς, δεν περιέχει καμία πληροφορία η οποία, κατά παράδοση, να θεωρείται εμπορική. Σε κάθε περίπτωση, η προσβαλλόμενη προσβολή της φήμης, που προέκυψε από τη δημοσιοποίηση της τελικής εκθέσεως, δεν επαρκεί καθεαυτή για να εφαρμοστεί η παρέκκλιση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Δεύτερον, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν παραθέτει με σαφή, αναλυτικό και κατηγορηματικό τρόπο τα στοιχεία που

οδήγησαν την Επιτροπή στο να θεωρήσει την πρόσβαση της Falcon Technologies International LLC στην τελική έκδοση επιζήμια για τον ICIM (φορέα πιστοποίησης συστημάτων διαχείρισης ποιότητας), ούτε, κατά μείζονα λόγο, παρέχει πληροφορίες για το αποτέλεσμα της σταθμίσεως μεταξύ των υποτιθέμενων εμπορικών συμφερόντων του ICIM (φορέα πιστοποίησης συστημάτων διαχείρισης ποιότητας) και του συμφέροντος των εμπορικών εταιρών του –συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας– να γνωρίζουν την αξιοπιστία του κοινοποιημένου οργανισμού.

2. Δεύτερος λόγος, με τον οποίον προβάλλεται ότι εσφαλμένα αποκλείστηκε η ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, καθώς και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 2, *in fine*, του κανονισμού 1049/2001

— Η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί καθόσον η Επιτροπή απέκλεισε, αφενός, την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, το οποίο επιβάλλει τη δημοσιοποίηση, και, αφετέρου, την ύπαρξη άλλων δημόσιων συμφερόντων τα οποία υπερισχύουν των συμφερόντων που προστατεύονται κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά παράβαση της νομολογίας, και συγκεκριμένα της αποφάσεως Επιτροπή κατά ΕπΒW⁽³⁾, η ουσιαστική φύση της τελικής εκθέσεως, προς τον σκοπό της δικαστικής προστασίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, παραβλέφθηκε και δεν εξελήφθη ως υπέρτερο δημόσιο συμφέρον. Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι, σε κάθε περίπτωση, εσφαλμένη και λόγω του ότι η Επιτροπή δεν θεώρησε ως υπέρτερο δημόσιο συμφέρον την προστασία του ανταγωνισμού και της δημόσιας υγείας.

3. Τρίτος λόγος, με τον οποίον προβάλλεται εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 1049/2001

— Τέλος, η Επιτροπή, παραβιάζοντας της αρχής της αναλογικότητας, δεν εξέτασε δεόντως τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στην τελική έκδοση. Το διοικητικής φύσεως πόρισμα της Επιτροπής θα μπορούσε να μην δημοσιοποιηθεί καθόσον αφορούσε ευαίσθητα ή αντικειμενικά απόρρητα δεδομένα. Τίποτα δεν εμπόδιζε την Επιτροπή να καταρτίσει μια μη εμπιστευτική έκδοση της τελικής εκθέσεως, η οποία θα καθιστούσε δυνατή την επαρκή κατανόηση της αξιολογήσεως του ICIM (φορέα πιστοποίησης συστημάτων διαχείρισης ποιότητας) από την προσφεύγουσα, χωρίς να αποκαλύπτονται με αυτήν (αν και απίθανο) τυχόν πληροφορίες που συνιστούν εμπορικό απόρρητο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 920/2013 της Επιτροπής, της 24ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τον ορισμό και την εποπτεία των κοινοποιημένων οργανισμών βάσει της οδηγίας 90/385/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα ενεργά εμφυτεύσιμα ιατρικά βοηθήματα και της οδηγίας 93/42/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα.

⁽³⁾ Βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2014, C-365/12 P, Επιτροπή κατά ΕπΒW, σκέψη 107.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — ΗJ κατά EMA

(Υπόθεση T-881/16)

(2017/C 046/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΗJ (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να υποχρεώσει τον καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) να καταβάλει στην προσφεύγουσα το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη·

— να υποχρεώσει τον καθού να αποσύρει το μνημόνιο της 22ας Ιουλίου 2015, και, κατά συνέπεια, την από 23 Ιουλίου 2015 απάντηση της προσφεύγουσας, από τον ατομικό φάκελο της τελευταίας·

- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την από 21 Μαρτίου 2016 απόφαση της αρμόδιας για τη σύναψη των συμβάσεων προσλήψεως αρχής (στο εξής: ΑΣΣΠΑ), με την οποία απορρίφθηκε το υποβληθέν στις 26 Νοεμβρίου 2015 αίτημα της προσφεύγουσας περί χρηματικής ικανοποίησης, και να ακυρώσει την από 19 Οκτωβρίου 2016 απόφαση της ΑΣΣΠΑ περί απορρίψεως της από 20 Ιουνίου 2016 διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της προμνησθείσας αποφάσεως·
- να καταδικάσει τον καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μοναδικό λόγο, με τον οποίο υποστηρίζει ότι συντρέχουν, εν προκειμένω, οι προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συγκεκριμένα δε ο παράνομος χαρακτήρας της προσαπτόμενης συμπεριφοράς, το υστέρημα της ζημίας και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας. Κατά την προσφεύγουσα, τα προερχόμενα από τον ατομικό φάκελό της έγγραφα τα οποία δημοσιοποιήθηκαν και ετέθησαν στη διάθεση εκάστου υπαλλήλου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων επί ορισμένο χρονικό διάστημα, δεν έτυχαν σύννομης και θεμιτής επεξεργασίας, αλλά η επεξεργασία τους έγινε για σκοπούς άλλους πλην εκείνων για τους οποίους είχαν συλλεγεί, χωρίς η εν λόγω μεταβολή του σκοπού να έχει επιτραπεί ρητώς από την προσφεύγουσα. Κατά συνέπεια, η διάδοση των εν λόγω ευαίσθητων δεδομένων κλόνησε την ακεραιότητα της προσφεύγουσας, προξενώντας της, ως εκ τούτου, πραγματική και βέβαιη ηθική βλάβη. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η εν λόγω ηθική βλάβη πρέπει να καταλογισθεί εξ ολοκλήρου στην υπαίτια συμπεριφορά του Οργανισμού.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Sipral World κατά EUIPO — La Dolfina (DOLFINA)

(Υπόθεση T-882/16)

(2017/C 046/28)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sipral World, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: R. Almaraz Palmero, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: La Dolfina, SA (Μπουένος Άιρες, Αργεντινή)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «DOLFINA» — Υπ' αριθ. 3 701 828 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 1897/2015-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το EUIPO και την παρεμβαίνουσα LA DOLFINA S.A. στα δικαστικά έξοδα της διαφοράς ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του δευτέρου τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση των άρθρων 15, 42, 51, 75, 78 του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με τους κανόνες 22 και 40 του κανονισμού 2868/95.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — Χίαομι κατά EUIPO — Apple (MI PAD)

(Υπόθεση T-893/16)

(2017/C 046/29)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Χίαομι, Inc. (Πεκίνο, Κίνα) (εκπρόσωποι: T. Raab και C. Tenkhoff, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Apple Inc. (Cupertino, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MI PAD» — Υπ' αριθ. 12 780 987 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 363/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2016 — Air France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-894/16)

(2017/C 046/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société Air France (Roissy-en-France, Γαλλία) (εκπρόσωποι: R. Sermier, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση (ΕΕ) 2016/1698 της Επιτροπής, της 20ής Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τα μέτρα SA.22932 (11/C) (πρώην NN 37/07) που έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία υπέρ του αερολιμένα Marseille Provence και των αεροπορικών εταιρειών που χρησιμοποιούν τον αερολιμένα [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό C(2014) 870].
- Να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλημμέλειες όσον αφορά την ενίσχυση του νομαρχιακού διαμερίσματος Bouches-du-Rhône προς τον αερολιμένα «Marseille-Provence 2» (MP2). Ειδικότερα,
  - το μέτρο δεν ανταποκρίνεται σε σαφώς καθορισμένους σκοπούς γενικού συμφέροντος. Η εκτίμηση της Επιτροπής που περιλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ανεπαρκή αιτιολογία, πλάνη περί το δίκαιο και πλάνη εκτιμήσεως, όσον αφορά:
    - τον σκοπό που συνίσταται στην αντιμετώπιση της αναμενόμενης αυξήσεως της εναέριας κυκλοφορίας·
    - τον σκοπό που συνίσταται στην προώθηση της οικονομικής ανάπτυξης της περιοχής·
    - η ενίσχυση δεν είναι απαραίτητη.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλημμέλειες όσον αφορά τη σύμβαση αγοράς διαφημιστικού χώρου με την εταιρία Airport Marketing Services.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλημμέλειες όσον αφορά τις τιμές του τέλους επιβατών στον αερολιμένα MP2.

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2016 — Toontrack Music AB κατά EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)

(Υπόθεση T-895/16)

(2017/C 046/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Toontrack Music AB (Umeå, Σουηδία) (εκπρόσωπος: L.E. Ström, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «SUPERIOR DRUMMER» — Υπ' αριθ. 13 945 019 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 2438/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να υποχρεώσει το EUIPO να φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', και 65 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Starbucks (HK) κατά EUIPO — Now Wireless (nowwireless)

(Υπόθεση T-908/16)

(2017/C 046/32)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Starbucks (HK) Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωπος: P. Kavanagh, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Now Wireless Ltd (Whyteleaf, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «nowwireless» — Υπ' αριθ. 6 782 569 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 662/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, καθώς και την απόφαση του τμήματος ανακοπών·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή-αγωγή της 28ης Δεκεμβρίου 2016 — Winkler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-916/16)

(2017/C 046/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Bernd Winkler (Grange, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: A. Kässens, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 30 Σεπτεμβρίου 2016 απόφαση της καθής-εναγομένης επί της διοικητικής ενστάσεώς του και να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να εκδώσει απόφαση περί υπολογισμού της αξίας του κεφαλαίου κατά τον χρόνο καταχωρίσεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος στις 14 Σεπτεμβρίου 2011·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη σε αποζημίωση ύψους 19 920,39 ευρώ, καταβλητέα στον συνταξιοδοτικό λογαριασμό του προσφεύγοντος-ενάγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση των αρχών της τηρήσεως εύλογης προθεσμίας, της ασφάλειας δικαίου και της δίκαιης δίκης και παράβαση των υποχρεώσεων ενημερώσεως και ακροάσεως

Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η καθής-εναγομένη παραβίασε, λόγω της καθυστέρησεως κατά την επεξεργασία της αιτήσεώς του, κάθε αρχή διέπουσα την ορθή διεξαγωγή της διοικητικής διαδικασίας. Εξάλλου, ο προσφεύγων-ενάγων δεν έτυχε ακροάσεως πριν από την έκδοση της βλαπτικής πράξεως.

2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας

Στο πλαίσιο του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι αντίστοιχες αιτήσεις συναδέλφων του, όχι μεγαλύτερων σε ηλικία από αυτόν, έτυχαν πολύ ταχύτερης επεξεργασίας, μολονότι δεν συνέτρεχε αντικειμενικός λόγος ικανός να δικαιολογήσει την εν λόγω διαφορετική μεταχείριση.

3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Τέλος, ο προσφεύγων-ενάγων βάλλει κατά της αφαιρέσεως των τόκων από την υπολογισθείσα αξία του κεφαλαίου του όσον αφορά το χρονικό διάστημα από την υποβολή της αιτήσεώς του έως την οριστική μεταφορά του ποσού του κεφαλαίου, γεγονός για το οποίο ο προσφεύγων-ενάγων δεν είχε προηγουμένως ενημερωθεί.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL